

מ"ת 36471/12/22 - שי אלבז (עצור) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 36471-12-22 מדינת ישראל נ' אלבז

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה

העותר: שי אלבז (עצור) על ידי ב"כ עו"ד רז אלמוזניני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל על ידי ב"כ עוה"ד דבי מזור ועמית גינת

החלטה

1. בפני עתירה לגילוי ראיה חסויה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות, במסגרתה עותר המבקש להסיר את החיסיון אודות זהות מוסרי הידיעות שהסיומת שלהן 221, 865, 103, 033, 313 (להלן: "**הידיעות**") וכן לקבל את מלוא תוכן הידיעות. בנוסף, להסיר את החיסיון הגורף ביחס לידיעה 562 ולקבל את תוכנה, לרבות זהות המוסר.

2. כנגד העותר הוגש כתב אישום המייחס לו, לכאורה, עבירה של חבלה בכוונה מחמירה מיום 22.11.22. נטען כי במועד הנ"ל, סמוך לשעה 05:30, כאשר הגיע המתלון ברכבו, יחד עם אחרים, לקיוסק ברח' שדרות ירושלים באילת, הגיע למקום גם העותר יחד עם חברו, אברהם דהן. באותה העת החזיק העותר בחפץ הנועד לירות קפסולות המכילות גז פלפל (להלן: "**אקדח גז הפלפל**"). עוד תואר, כי כאשר הבחינו העותר וחברו ברכבו של המתלון, עצרו את רכבם בסמוך, בהמשך הרחוב. העותר יצא מהרכב כשהוא נושא עמו את אקדח גז הפלפל וניגש אל המתלון, אשר ישב באותה העת במושב הנהג, כשדלת הנהג פתוחה. בין השניים התפתח עימות מילולי, תוך כדי כך יצא גם חברו של העותר מהרכב והצטרף אל העותר. לאחר שהחבר טרק מספר פעמים את דלת הרכב, אשר נבלמה על ידי המתלון, אחז העותר באקדח גז הפלפל, כיוון אותו לראש של המתלון ממרחק קצר מאוד, הקטן מחצי מטר, וירה באמצעותו את הקפסולה לעבר ראשו של המתלון, בכוונה להטיל בנפגע העבירה נכות או מום או לגרום לו לחבלה חמורה. הקפסולה פגעה בעינו של המתלון, מיד לאחר מכן התרחקו העותר וחברו מהמתלון, חזרו אל רכבם ונסעו במהירות מהמקום.

3. במסגרת הליך המעצר נקבע על ידי בית המשפט (כב' השופטת יעל ייטב) דבר קיומן של ראיות לכאורה לחובת העותר במיוחס לו בכתב האישום, ללא כרסום כנטען על ידי הסגור. בתמצית, המסכת הראייתית נסמכה על תצלומי מצלמות אבטחה של האירוע כולו, העותר תחילה הכחיש, אולם בהמשך נטל אחריות, אך טען כי פעל תחת הגנה עצמית, דבר שהופרך כליל באמצעות תוצרי מצלמות האבטחה במקום ודברי המתלון וחברו (ראה החלטה מפורטת מיום 02.01.23).

4. **נימוקי העתירה** - בתמצית, לשיטת ב"כ העותר, המתלון ומשה וקנין היו אלה שחיפשו אותו ואת אברהם דהן, תוך שמצוידים הם בכלי נשק, על מנת לבוא עם אותו אחר חשבון ובמידת הצורך, גם עם העותר ואברהם דהן, הרי שיש בתוכן הידיעות, בהליך העיקרי, צורך של ממש להגנת העותר, הן מבחינת המניע אשר הביא את המתלון ומשה וקנין לחפש אחר העותר ואברהם דהן, הן מבחינת תרומתם של המתלון ומשה וקנין לאירוע הנטען בכתב האישום

והעובדה כי הם אלו שיזמו "החרפתו" של אירוע זה, והן לקעקוען של אמרות עדי המשיבה, ומצויות בסתירה מוחלטת לאשר התרחש באותו הערב, ואשר יש בכוחם של מוסרי עדויות אלה, להפריכן (ראה סעיפים 3, 4, 6, 7, 8 לנימוקי העתירה).

באשר לידיעה שהסיומת שלה 562 - חיסיון גורף - נטען כנראה עניינה שיחה מוקלטת בין אברהם דהן לאביו של העותר, אשר קדם למפגש בין השניים, בה אברהם דהן מוסר לאביו של העותר כי המתלון ומשה וקנין היו מצוידים ב"כלי" וכי אברהם דהן מסר מידע זה לקצין המודיעין, עת בין חקירותיו נקרא לשיחה עם האחרון. עוד בהקשר זה נטען, כי במידה ותוכנה עוסק במידע זה, הרי שברור שקריטית היא להגנתו של העותר. באם עוסקת היא במידע אשר נתקבל ממודיע אחר, או אז, נשאלת השאלה כיצד שיחתם של אברהם דהן והקמ"ן לא עלתה על הכתב.

לחילופין, היה ולא מדובר באותה שיחה בין אברהם דהן לקמ"ן, אשר היתה לכל הפחות צריכה לעלות על הכתב, הרי שיש להגנה יסוד מבוסס להניח כי לאותו מוסר ידיעה קשר של ממש למתלון ולעותר, אשר יש בו לפרוש בפני בית המשפט תשתית בדבר הקשר החברי של השניים אותו הערב, טרם האירוע הנטען, ולבסס ביסוס של ממש את טענת העותר, כי אירוע קודם בין המתלון לאותו אחר, העולה בפרפראזות, הוא אשר הביא את המתלון ומשה וקנין לחפש את אברהם דהן והעותר, אשר חברים הם של אותו אחר.

עוד לשיטת ב"כ העותר, חשיפת מלוא הידיעות וזהות מוסרן יכולים לחזק את הטענה כי קדם ויכוח בשכונת "שחמון", וזאת מכיוון שחלקם היו נוכחים באותו האירוע, ולכן מוסר הידיעה 221 הסיק כי האירוע הנטען בכתב האישום התרחש בפיצוציה ב"שחמון", אשר פרטיה חסרים, ומוסרי ידיעות 103, 033, מציינים כי בזמן האירוע הנטען בכתב האישום, היה אותו אחר ולא אברהם דהן עם העותר.

5. ב"כ המשיבה, מנגד, עתר לדחות את העתירה, שכן לשיטתו, אין בחשיפת זהות מוסרי הידיעות (221, 865, 103, 033, 313) כדי לסייע להגנת העותר, שכן תוכן הידיעות נמסר בפרפראזות להגנה, למעט שורות שלא רלוונטיות.

באשר לידיעה 562 - חיסיון מלא - נטען כי מדובר בתוכן שאינו רלוונטי להגנת העותר, מה גם מדובר בתוכן שהתקבל זמן רב לאחר האירוע הנטען בכתב האישום.

עוד לשיטת ב"כ המשיבה, נימוקי העתירה לא רלוונטיים לקו ההגנה, שכן האירוע המתואר בכתב האישום מתועד כולו במצלמות אבטחה ותוכנו לא מתיישב, כלל ועיקר, עם נימוקי העתירה שעמד עליהם בהרחבה העותר בכתב.

6. במסגרת הדיון שהתקיים במעמד המשיבה ונציגי המודיעין בלבד, הוגשו לעיון בית המשפט האסמכתאות הרלוונטיות וסומנו מ/1 עד מ/6. כמו כן, ניתנו התייחסות והסבר על ידי נציגת המודיעין לטעמים והנימוקים שעורר העותר בכתב, באופן רחב.

7. אין מחלוקת שלהגנה נמסרו פרפראזות כנדרש על פי המבחנים שנקבעו בפסיקה, ביחס לידיעות שהסיומת שלהן 313,033,103,865,221 (להלן: "הפרפראזות").

8. כידוע - על פי סעיף 45 לפקודת הראיות - אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראיה אם שר הביע דעתו... כי מסירתה עלולה לפגוע בענין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדין בדבר... כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש לא לגלותה, ובהליך פלילי - כי הראיה עשויה להועיל להגנת הנאשם ומידת התועלת שבה להגנה עולה על העניין שיש לא לגלותה, או שהיא חיונית להגנת הנאשם. עוד נקבע, בין שיקולי האינטרס הציבורי לצורכי הגנה, ניתנת הבכורה איפוא לשיקול הצדק וההגנה של הנאשם בהליך השיפוט, כך שאם חסיון ראיה, עלול למנוע את זיכיו של נאשם בשל קיומו של ספק סביר, כי אז יש להעדיף את עניינו של הנאשם על פני חסיונה של הראיה...

9. לאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים, הן בדיון שהתקיים במעמד הצדדים והן בדיון שהתקיים במעמד צד אחד, וכן עיינתי בכלל האסמכתאות הרלוונטיות, לרבות חומר הראיות, וכן שמתני לנגד עיני את נימוקי העתירה - הגעתי לכלל מסקנה כי דין העתירה להידחות, וביתר שאת על רקע נימוקי העתירה, שכן לא מצאתי בחלקים החסויים כהוא זה כדי לסייע להגנת העותר, לרבות זהות מוסרי הידיעות.

כך הם פני הדברים גם ביחס לידיעה העוטה תחת חסיון מלא - שהסיומת שלה 562, שכן תוכנה כלל לא תואם אף אחת מהתזות שהעלה ב"כ העותר בטיעוניו בכתב, כמתואר לעיל. גם לגופם של דברים, אין בתוכנה כדי לגבש, ולו פוטנציאל, לקו ההגנה שהציג העותר.

10. יתרה מכך, תוצרי מצלמות האבטחה אשר מתעדים את האירוע המתואר בכתב האישום לכאורה משמיטים את הקרקע מתחת לתזה שניסה ב"כ העותר, בכישרון רב, להציג במהלך טיעוניו, הן בכתב והן על פה, במסגרת נימוקי העתירה.

אשר על כן, דין העתירה להידחות - המזכירות תשלח עותק לצדדים.

ניתנה היום, ג' אייר תשפ"ג, 24 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.